

Núria Florenza i Serra

INSTANTS i SILENCIS

27.4.81

La cambra és blanca
davant del meu esguard
un Sant Crist d'argent,
ennegrit i plorós
sembla compadir-me.
Les branques d'un pi arcaic
es belluguen a tot vent
i un trosset de cel
blau i nítid
m'assenyala bo.
Repós de llargues hores
fetes silencis,
fressa de bates blanques,
angoixa, frisança i... tu
que al galop d'una besada
arribes xop de sol
i la cambra resplandeix.
La rialla, la tendresa,
m'allunyen de la tristor;
el pas del temps,
fa soroll d'ales,
la flaire,
té regust de llar.
Mes ai!
la llum del dia decau,
i al cel
l'amanyaga un mantel negrós,
i a mi,
no m'acaronen ningú.
La nit, una estrella,
la cambra, el llit blanc,
la solitud, la son! ...demà,
demà, serà un altre dia!!